

KÚRIA

Bfv.I.1639/2014/7.szám

A Kúria Budapesten, a 2015. év március hó 31. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószerrel visszaélés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt folyamatban volt büntetőügyben az I. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Győri Törvényszék B.280/2012/7. számú, valamint a Győri Ítéltábla Bf.108/2012/5. számú ítéletét **I. rendű** terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem terjeszthet elő.

I n d o k o l á s

A Győri Törvényszék a 2012. október 31. napján kihirdetett B.280/2012/7. számú ítéletével **az** I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki kábítószerrel visszaélés büntettének kísérletében [1978. évi IV. törvény 282/A. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és kábítószerrel visszaélés vétségében [1978. évi IV. törvény 282. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont]; ezért öt halmazati büntetésül három év négy hónap börtönbüntetésre és a közügyektől öt év eltiltásra ítélte. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelek elkobzásáról és a bűnügyi költség viseléséről is.

A bejelentett fellebbezések alapján másodfokon eljáró Győri Ítéltábla a 2013. október 29. napján kihirdetett Bf.108/2012/5.

számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban változtatta meg, hogy a terhelt terhére megállapított kábítószerrel visszaélés büntetnének kísérletét társtettesként elkövetettnek minősítette, egyebekben helybenhagyta azt.

A jogerős bírósági határozatok ellen **az** I. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontjára alapozva.

Az indítványozó szerint **az** I. rendű terhelttel szemben a büntetőjog szabályainak megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, mivel a büntetés kiszabása során a védenccé javára szóló enyhítő körülményeket az eljáró bíróságok nem tárták fel teljes körűen, és ezért - bár számos méltánylást érdemlő körülményt feltártak - nem döntöttek úgy, hogy a terhelt a büntetés fele részének letöltése után legyen feltételes szabadságra bocsátható.

Indítványához enyhítő körülményekre vonatkozó igazolásokat is csatolt.

Emellett sérelmezte, hogy bár az elbíráláskor hatályba lépett új Büntető Törvénykönyv védenccé nézve - a feltételes szabadságra bocsátás kapcsán - enyhébb rendelkezéseket tartalmaz, az eljáró bíróságok az 1978. évi IV. törvény 2. §-ában foglalt szabály ellenére nem azt, hanem az elkövetéskor hatályos törvényt alkalmazták. Ezzel kapcsolatos érvelésében a Kúria BH 2012.85. szám alatt közzétett eseti döntésére, valamint a 4/2013. számú kollégiumi véleményére is utalt.

Ezért elsődlegesen arra tett indítványt, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat változtassa meg, és a kiszabott büntetés mértékét enyhítse, másodlagosan arra, hogy állapítsa meg, miszerint a terhelt a szabadságvesztés fele részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható, amennyiben pedig ezt nem találja teljesíthetőnek, alkalmazza a feltételes szabadság lehetséges időpontja kapcsán az elbíráláskor hatályos Büntető Törvénykönyvet. Végül indítványozta a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését és az első fokon eljáró bíróság új eljárásra utasítását is.

A Legfőbb Ügyészség a felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak találta.

Álláspontja szerint az enyhítő körülmények feltárása és azok mérlegelése, illetve azok függvényében a büntetés kiszabása nem képezheti felülvizsgálat tárgyát, és ezért az indítvány e részében törvényben kizárt.

Nem találta alaposnak a felülvizsgálati indítványt a büntető törvény időbeli hatályára vonatkozó szabály téves alkalmazására hivatkozó részében sem. Megítélése szerint ugyanis a halmazatban álló bűncselekmények büntetési tétele, valamint a büntetés enyhítésére vonatkozó anyagi jogi rendelkezések nem változtak, ugyanakkor az elbíráláskor hatályos törvény alapján a szabadságvesztés generális minimuma, valamint a halmazati büntetésként kiszabható szabadságvesztés felső határa szigorodott, így **az** I. rendű terhelttel szemben az elbíráláskor hatályos büntetőjogi rendelkezések nem biztosítottak lehetőséget az enyhébb elbírálásra.

Ezért arra tett indítványt, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat **az** I. rendű terheltre vonatkozó részében hatályában tartsa fenn (BF.1498/2014.).

Az indítványozó a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatára tett észrevételében a felülvizsgálati indítványban foglaltakat fenntartotta, hangsúlyozva, hogy nem az eljáró bíróságok értékelő tevékenységét támadta, hanem a konkrét, meglévő enyhítő körülmények értékelésének hiányát sérelmezte.

-.-.-.-

A Kúria a Be. 423. § (4) bekezdése alapján a megtámadott határozatok felülvizsgálata során a felülvizsgálati indítványban megjelölt okra volt figyelemmel; emellett tekintettel volt ugyanezen törvényhely (5) bekezdése alapján a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában megjelölt, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező esetleges eljárási szabálysértésekre is.

Ilyen eljárási szabálysértést azonban sem az első-, sem a másodfokú bíróság eljárásában nem észlelt.

A Be. 416. § (1) bekezdés - indítványban felhívott - b) pontja alapján a bíróság jogerős határozata ellen akkor van helye felülvizsgálatnak, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvénysértő büntetést szabtak ki, vagy törvénysértő intézkedést alkalmaztak.

Mindebből következően a felülvizsgálat keretében a jogerős határozatban megállapított büntetés önmagában nem, hanem csak akkor vizsgálható felül, ha a cselekmény törvénysértő minősítése vagy más büntető anyagi jogi szabály megsértése miatt szabtak ki törvénysértő büntetést, vagy alkalmaztak törvénysértő intézkedést.

Ezért önmagában a büntetés vagy intézkedés nem támadható; erre csak

akkor van törvényi lehetőség, ha a kiszabott büntetés, illetve alkalmazott intézkedés neme vagy mértéke a büntető törvény valamely, mérlegelést nem tűrő rendelkezésébe ütközik, a büntető anyagi jog valamely szabályát sérti. A téves minősítés vagy más anyagi jogi szabály megsértése miatt pedig akkor van helye felülvizsgálatnak, ha emiatt a kiszabott büntetés, illetőleg annak felfüggesztése vagy az alkalmazott intézkedés törvényt sért.

Így akkor, ha a bűncselekmény minősítése, valamint a kiszabott büntetés neme és mértéke törvényes, azok a körülmények, amelyekre a bíróság a büntetés kiszabása során figyelemmel volt, önmagában nem képezhetik felülvizsgálat tárgyát, és nincs helye felülvizsgálatnak - miután ez mérlegelésétől függ - azon rendelkezés alkalmazásának mellőzése miatt sem, amely alapján a bíróság akként dönt, hogy a terhelt a büntetés fele részének letöltése utáni feltételes szabadságra bocsátható.

Nem alapos a felülvizsgálati indítványnak az 1978. évi IV. törvény 2. §-ára történő hivatkozása sem.

A Btk. 2. § (1) bekezdése szerint a bűncselekményt az elkövetése idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni; a (2) bekezdés szerint azonban az elbíráláskor hatályos törvényt kell alkalmazni, ha az új törvény szerint a cselekmény már nem bűncselekmény, vagy enyhébben bírálendő el. Ugyanígy rendelkezett az 1978. évi IV. törvény 2. §-a is.

A Btk. 2. §-a valóban olyan - anyagi jogi - szabály, aminek megsértése megalapozhatja a felülvizsgálatot, és ahogy azt a Kúria BH 2012.85. szám alatt közzétett döntésében kifejtette: az elkövetéskor hatályos törvény téves alkalmazása az elbíráláskor hatályos törvény helyett a felülvizsgálati eljárásban anyagi jogszabálysértés címén támadható.

Azonban a Btk. 2. §-ának téves alkalmazása csak akkor felülvizsgálati ok, ha az kihatott a bűnösség megállapítására, vagy törvényt sértő büntetés kiszabását eredményezte (BH 2014.293.).

Miként a Kúria az előbbieken már kifejtette: a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja szerinti felülvizsgálatnak csak akkor van helye, ha a bűncselekmény törvényt sértő minősítése vagy a büntetőjog más szabályának megsértése miatt törvényt sértő büntetés kiszabására kerül sor.

A terhelt terhére megállapított bűncselekményeket az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvény 282/A. § (3) bekezdése és az elbíráláskor hatályos Btk. [2012. évi C. törvény] 176. § (3) bekezdése is bűncselekményként rendeli büntetni, és azonos büntetési tétellel fenyegeti. Így emiatt az új törvény alapján nem

lett volna lehetőség az enyhébb elbírálásra.

A feltételes szabadsággal kapcsolatos rendelkezés - ahogy azt a Kúria indítványozó által is felhívott BKv 4/2013. számú kollégiumi véleménye is tartalmazza - ugyan az elbírálás része, azonban az ezzel kapcsolatos rendelkezés nem érinti a büntetés törvényes voltát, és - amennyiben a büntetés törvényes - önmagában nem alapozza meg a felülvizsgálatot.

Miután a megtámadott határozatokban az eljáró bíróságok törvényes nemű és mértékű büntetést szabtak **az** I. rendű terhelttel szemben, az indítványnak a Btk. 2. §-ára hivatkozó része nem alapos.

A Kúria ezért a megtámadott határozatokat - a Be. 424. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva - **az** I. rendű terhelt tekintetében a Be. 426. §-ára figyelemmel hatályában fenntartotta.

Az ismételt indítvánnyal kapcsolatos tájékoztatás a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontján, valamint 418. § (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a Be. 421. § (3) bekezdésére figyelemmel a Kúria az ugyanazon jogosult által ismételten, vagy a más jogosult által, azonos tartalommal előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2015. március 31.

Dr. Mészár Róza s.k. a tanács elnöke, dr. Csák Zsolt s.k. előadó bíró, dr. Vaskuti András s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
TóthLné
bíróági tisztviselő